"А що вам Я кажу,те всім Я кажу: Пильнуйте!"
(Єв.Мк.13:37)

Я йшла за Господом стежиною до неба,
Таким важким здавався мені цей шлях:
Щоденна боротьба у молитвах,
Й на ниві Божій працювати треба...

Розставив Бог в дорозі усі знаки,
Дотримуватись треба було їх,
Щоб вічності переступить поріг,
І перед Ним готовим й чистим стати.

Мені ж схотілось відпочити,хоч на мить,
Зійшла з дороги,й раптом...задрімала,
Й в той час,коли зовсім не пильнувала,
Ворог намірився душу погубить.

Ось голос чую:"Уставай мерщій!
Тобі Я говорив про небезпеку,
Щоб не заходила ти за межу далеко,
А пильнувала лиш світильник Мій.

Коли ж в дорозі будеш знемагати,
На допомогу клич Мене завжди,
Я сили дам,щоб ти могла пройти
Долиною скорбот,й не мала втрати".

О,Господи,прости мою недбалість!
Якби не Ти,де б зараз я була?
В ворожих опинилася б руках.
А Ти бажаєш бачить досконалість

В словах,у діях,в праці,молитвах,
Щоб на шляху я більше пильнувала,
Трудилася завжди,й не лінувалась,-
Й поможеш Ти вузький здолати шлях.

****

Ми йдем за Господом стежиною до раю,
Й не раз так хочеться в дорозі відпочить,
Ми забуваєм,що одна лиш мить,-

І можем втратити все,що від Бога маєм.

Хто не пильнує,-за межею буде,
А там-ворожі пастки навкруги,
Й ті,що почують Божий голос з висоти,
Ще зможуть на стежину повернути.

Кожен із нас є дорогий для Бога,
Тримає міцно Він в Своїй руці,
Якщо лиш тільки не зійдем на манівці,
І не залишимо самі Його дорогу.

То ж будем пильнувати в час останній,
Щоб не заснути у земній мандрівці,
А йти за Господом услід,Його ж ми вівці,
І бути з Ним в Небеснім вічнім краї.
17.10.2015